

[Søren Hansen]

udviklingen løbe. Så sad jeg spændt og ventede på, hvilken af de to muligheder man ville vælge. Man valgte så den sidste, den at lade udviklingen løbe – med én undtagelse: man henviste til, at der var nogle muligheder for at trække på filmfonden. Jeg synes, det er en meget dårlig idé. Den filmfond er så beskeden, at der ikke er mulighed for at løse de opgaver, som vi skal klare på filmområdet; så det eneste forslag, der altså var, til at undgå, at udviklingen bare skulle løbe, er ikke nogen farbar vej.

Jeg synes, dette er et område, hvor samfundet har både interesse og ansvar. Derfor bør vi gå ind konstruktivt, som det er foreslået.

Der er tale om et område, som – det har også andre været inde på – i meget vid udstrækning domineres af udenlandske og danske sekundavarer. Alene af den grund – men også af de øvrige – er der behov for, at vi sætter ind for at stimulere de gode muligheder, der ligger i det. Der foreligger forslag til både produktionssiden og distributionssiden. Jeg synes, begge dele er vigtige og bør nævnes.

Bibliotekernes engagement og muligheden, vi har for gennem bibliotekerne at få klaret distributionssiden på en bedre facon end den nuværende, synes jeg der er grund til at hæfte sig ved. Også den mulighed, der ligger her for at få Danmarks Radios udsendelser på videobånd, er værd at hæfte sig ved; det vil give en lang række muligheder, som vi ikke har i dag.

Forslaget her er også udtryk for en måde at angribe problemerne på, der er væsentlig mere konstruktiv end de måder, der har været fremme de sidste gange, vi har haft video til behandling her i folketinget. Da har det været kristeligt folkeparti, der har stillet forslag, og da har det været forbudstanken, der har skullet styre tingene. Jeg er ikke enig i, at forbud er nogen idé, dels fordi det ikke kan administreres, dels fordi det under ingen omstændigheder vil kunne overholdes. Forbudstanken er ikke nogen løsning, heller ikke på dette område.

Til gengæld har vi altså nogle muligheder for at få nogle konstruktive løsninger på området her, som vi meget gerne vil være med til at støtte. Vi vil i udvalget se nærmere på en række af de detaljer, der er tale om, også på det område, som vi lige drøftede for et

øjeblik siden, nemlig hele ophavsretsproblemet, som jo også indgår i denne sag. Det vil vi være med til at se nærmere på. Kan der findes nogle relationer over til filmområdet – hvad der sikkert kan – vil vi også gerne være med til det, men ikke på en sådan måde, at dansk films i forvejen alt for små muligheder forringes.

Flemming Jensen (KF):

Det er jo helt naturligt, at mediekommissionens arbejde må sætte sig sine spor her i tinget. Dette er et af forslagene, som viser det. Det er helt klart, at man umiddelbart må se med sympati på, at man søger dansk video fremmet, ikke blot – vil jeg gerne understrege – i den negative betydning for at modvirke udenlandsk dominans, men også positivt, dvs. for at give danske borgere en større valgmulighed på dansk.

Ministeren har allerede peget på, at der i dag findes andre muligheder end dem, forslagsstillerne har nævnt. Ja, forslagsstillerne nævner jo da for øvrigt også selv filmloven, men finder åbenbart, at der skal yderligere foranstaltninger til.

Jeg vil sige meget klart, at i det konservative folkeparti finder vi ikke, at det er rimeligt i dag at starte nye udgiftkrævende foranstaltninger i – som forslagsstillerne nævner det – »i første omgang« en treårig forsøgsperiode med 15 mill. kr. til rådighed pro anno.

Det kan ikke nægtes, at sådanne forsøg har en tilbøjelighed til at blive permanente og uundværlige. Det kan vist heller ikke nægtes, at sådanne beløb har en tilbøjelighed til at få vokseværk. Måske kan man også blive en kende nervøs ved de slet skjulte tanker i bemærkningerne. Jeg vil gerne sige det klart: den kendsgerning, at noget er udenlandsk produceret, er vel ikke i sig selv noget odiøst, lige så lidt som begrebet »kommerciel« virker skræmmende på mig.

Med disse bemærkninger skal jeg på den konservative folketingsgruppes vegne afvise forslaget.

Anders Poulsen (V):

Hele videoområdet er jo meget dagsaktuelt for vel alle danske hjem. I hvert fald i alle danske hjem med halvvoksne eller sådan næsten voksne børn hører man om video til daglig.